

Zin in het leven

*E*r heerste een gespannen en vrolijke stemming op het vliegveld. Veel fans waren gekomen om hun favoriete popgroep toe te juichen en uitbundig in te halen. Camera's draaiden en fototoestellen flitsten toen de beroemdheden door de deuren naar de ontvangsthal liepen. Een gejuich steeg op, bloemen werden overhandigd, handtekeningen uitgedeeld en selfies gemaakt. Een dag om nooit te vergeten. Op hetzelfde vliegveld, maar een hal verder, stapte een vrouw van middelbare leeftijd door de deuren naar de ontvangsthal. Enkele familieleden en bekenden stonden haar op te wachten. Geen gejuich van een uitzinnige menigte. Wel tranen, tranen van vreugde om het weerzien. De vrouw werkte jaren als hulpverleenster onder de armen in Haïti. Ze had zichzelf weggecijferd om het leven van de allerarmsten dragelijker te maken. Haar gezondheid was de reden van haar terugkomst, maar het liefst was ze in Haïti gebleven.

Wij vragen ons allemaal weleens af wat de zin is van het bestaan. Welke dromen en idealen uit onze jonge jaren

streven we nog na? Zijn we blij met het leven dat we leiden? Ieder van ons vult zijn dagen anders in. In het bijbelboek Prediker lezen we in hoofdstuk 3 hoe de schrijver het leven omschrijft. In onze leef-tijd gebeurt er veel. Ons leven kent hoogte- en dieptepunten, vreugdevolle momenten en verdrietige momenten. We kunnen onze tijd verdoen met zaken die ver van de waarden van Gods liefde afstaan. We kunnen ook onze tijd vullen met Gods liefde en aanwezigheid en deze met anderen delen. De invulling van ons bestaan bepaalt vaak of wij zin in het leven hebben. De conclusie van Prediker is dat God boven de tijd staat en tegen de tijd invliegt om op te zoeken wat is weggeraakt. (3:14a, 15) Ook als wij het zicht op God niet meer hebben.

Terug naar de luchthaven. Niemand zag dat een van de leden van de popgroep diep ongelukkig was. Tussen alle mensen en met alle aandacht die hij kreeg, voelde hij zich eenzaam. Zijn diepe verdriet kon hij goed verbloemen. Drank en drugs boden vaak voor een paar uur verlichting, maar de nuchterheid brak hem weer. Niemand zag aankomen dat hij liever uit het leven wilde stappen.

Een jonge Haïtiaanse vrouw die als kind door de hulpverlenster uit Nederland was verzorgd, zet zich nu in voor haar land. In de liefde en verzorging die zij als kind kreeg, zag zij de liefde van God en ze werd ermee gevuld. De zin van haar leven is om medemensen te verzorgen en te vertellen van haar hemelse Vader.

*In de tijd van ons leven
benutten wij de leef-tijd
in dagen en jaren
om de zin van het
leven te ervaren*

Applaus voor God

*D*ie ochtend had het geregend. De vijfjarige Jasper zat aan de ontbijttafel en keek naar buiten. De zon scheen door de wolken en in de lucht verscheen een mooie regenboog. 'Oh mama, kijk eens wat mooi!' 'Ja schat, hij is prachtig,' zei zijn moeder. Jasper bleef kijken en ineens zei hij: 'Applaus voor God, applaus voor God!' Wat een eyeopener.

Veel momenten die God in het leven geeft, verdienen applaus. Momenten van intens geluk, waarin je geniet van wat het leven je geeft en biedt. Maar wat doen we als het applaus verstomt? Als de kleur uit je leven is geslagen en het donker is geworden? Het kan ineens gebeuren dat een dierbaar iemand wegvalt en je alleen verder moet. Je hebt grote zorgen om een kind dat de weg in het leven niet kan vinden. Of een kind dat zich bezighoudt met zaken die ver van je eigen waarden en normen en van God afstaan. Je schaamt je teveel om vertrouwelijk met iemand te praten. En dan komt het moment dat je in al die gedachten en gevoelens verdrinkt. De zon is weg uit je leven. Het liefst

zou je het willen uitschreeuwen: ‘God, laat Uzelf zien, geef een teken, zodat ik weet dat ik er niet alleen voor sta.’

God had het lange tijd laten regenen, zo lezen we in de geschiedenis van de aarde in het eerste boek van de Bijbel. Veel van Gods mooie schepping was door het water verwoest.

God zag dat dit niet goed was en maakte een afspraak met zijn schepping en de mens:

‘Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid. ... ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.’

(Genesis 9:11, 13)

Zo zal God er altijd zijn en zorg dragen voor ons mensen en de schepping. De regenboog is het teken van God dat Hij naar ons omziet.

Het teken van de regenboog neemt ons alleen-zijn en onze zorgen niet weg. Het geeft wel aan dat er Iemand ons ziet bij wie wij altijd terecht kunnen met onze vragen en ons verdriet. Het teken aan de hemel wil ons leven kleuren met Gods aanwezigheid. Kunnen we dan toch applaudisseren?

*Na regen komt zonneschijn
en tussen de wolken en de zon
kleurt de hemel als een robijn
die mijn leven kleurt
met Gods liefde*

De gevoelige plaat

Met het nemen van foto's kunnen we veel mooie momenten vastleggen. Bladerend in je fotoboeken kom je gebeurtenissen uit je leven tegen die op de gevoelige plaat zijn vastgelegd, van baby tot wie je nu bent. Terughalen van herinneringen uit je leven door foto's te bekijken, levert mooie en dierbare momenten op.

De fotografie is een grote doorbraak geweest in de geschiedenis. Het woord *fotografie* is afgeleid van het Grieks en betekent letterlijk 'schrijven met licht'. Mooier kan het niet omschreven worden. Je wordt in het licht geplaatst, dat weerkaatst en jou vastlegt.

Een foto is een momentopname van een gebeurtenis. Aan een foto kunnen wij niet zien welke achtergrond iemand